

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2008

Nr 1042—1049

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1042	Lag om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar	3309
1043	Statsrådets förordning om forsknings- och innovationsrådet	3312
1044	Statsrådets förordning om ändring av 1 § i statsrådets förordning om fjärrortskoefficienter som används vid beräkning av social- och hälsovårdens statsandel	3315
1045	Statsrådets förordning om specialomsorgsdistrikt	3316
1046	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om uppgifter som ska lämnas till arbetslöshetsförsäkringsfonden i självriskpremieärenden	3318
1047	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om trafiksäkerhetsavgift för år 2009	3320
1048	Miljöministeriets förordning om avgifter för vissa prestationer som hänför sig till Forststyrelsens offentliga förvaltningsuppgifter	3321
1049	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer vid Institutet för hälsa och välfärd	3323

Nr 1042

Lag

om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 25 juli 1986 om smittsamma sjukdomar (583/1986) 9 a och 11 §, 23 § 1 mom., 23 a § 1 mom., 23 b § 1 och 3 mom., 23 c § 2 mom., 24 § och 40 a § 3 mom., sådana de lyder, 9 a § och 40 a § 3 mom. i lag 989/2006 samt 11 §, 23 § 1 mom., 23 a § 1 mom., 23 b § 1 och 3 mom., 23 c § 2 mom. och 24 § i lag 935/2003, som följer:

9 a §

Institutet för hälsa och välfärd ska sörja för att vacciner som ingår i det nationella vaccinationsprogrammet, vacciner som avses i 12 och 12 a § samt antikroppar och undersökningsämnen, som används för förebyggande av smittsamma sjukdomar, finns tillgängliga i tillräcklig mängd, följa effekten och verkningsarna av vacciner som används för förebyggande av smittsamma sjukdomar, vidta åtgärder för att utreda konstaterad eller misstänkt vaccineringskomplikation samt sörja för att de vacciner som avses i 25 § distribueras som sig bör.

Institutet för hälsa och välfärd kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet åläggas att även sörja för att vacciner, antikroppar och undersökningsämnen som behövs för att förebygga andra farliga eller sällsynta smittsamma sjukdomar finns tillgängliga.

11 §

Kommunen ska anordna allmänna frivilliga vaccinerings- och hälsoundersökningar för förebyggande av smittsamma sjukdomar. Närmare bestämmelser om allmänna frivilliga och andra vaccinerings- och hälsoundersökningar kan utfärdas ge-

RP 167/2008
ShUB 37/2008
RSv 203/2008

nom förordning av statsrådet. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs närmare om det nationella vaccinationsprogrammet och anmälan om biverkningar av vaccinerings samt om hälsoundersökning av gravida.

23 §

En läkare eller en tandläkare som misstänker eller konstaterar en allmänfarlig eller anmälningspliktig smittsam sjukdom ska göra en anmälan om detta (*anmälan om smittsam sjukdom*) till Institutet för hälsa och välfärd. Anmälan om smittsam sjukdom behöver dock inte göras när det gäller sådana allmänfarliga eller anmälningspliktiga smittsamma sjukdomar i fråga om vilka nämnda myndighet utan svårigheter på annat sätt kan få tillgång till de uppgifter som behövs för bekämpning av sjukdomen eller förhindrande av att den sprids. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om vilka sjukdomar som befrielsen från anmälningskyldigheten omfattar.

23 a §

Den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar ska, utifrån de uppgifter som läkaren skaffar från laboratoriet och den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården där patienten vårdas, i det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar korrigera felaktiga uppgifter och komplettera bristfälliga uppgifter som gäller sjukvårdsdistriktets område. För förhindrande av att mikrober som är synnerligen resistenta mot läkemedel och som fastställs genom förordning av statsrådet framträder och sprids kan den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar föra ett separat register över bärare av nämnda mikrober (*regionalt register över bärare av mikrober som är synnerligen resistenta mot läkemedel*).

23 b §

De personuppgifter som införts i registren enligt 23 a § 1 och 2 mom. ska hållas hemliga. Institutet för hälsa och välfärd kan dock utan hinder av sekretessbestämmelserna ur

det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar till den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar lämna ut uppgifter om sjukvårdsdistriktet och till den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar uppgifter om hälsovårdscentralens verksamhetsområde i den mån detta är nödvändigt med tanke på skötseln av de uppgifter som ingår i bekämpningen av smittsamma sjukdomar inom sjukvårdsdistriktet och i kommunen. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas att identifieringsuppgifter om en viss sjukdom inte lämnas ut till den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar, om detta är nödvändigt för säkerställande av skyddet för privatlivet för den som insjuknat i sjukdomen.

Den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar kan dessutom utan hinder av sekretessbestämmelserna ur det regionala registret över bärare av mikrober som är synnerligen resistenta mot läkemedel lämna ut uppgifter om en patient till en annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården inom samma specialupptagningsområde samt till den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården där patienten vårdas i den mån detta är nödvändigt för att förebygga spridning av epidemin.

23 c §

Den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar ska utan hinder av sekretessbestämmelserna till kommunens veterinärmyndighet anmäla en misstänkt eller konstaterad smittsam sjukdom som kan härstamma från djur eller som kan smitta från människor till djur (*zoonos*). Anmälan kan innehålla sådana i 23 § 4 mom. avsedda identifieringsuppgifter om personer som är nödvändiga för förebyggande av den fara som människor eller djur är utsatta för samt uppgifter om den smittsamma sjukdomen och sättet på vilket den smittar. Genom förordning av statsrådet anges de sjukdomar som ska anmälas till kommunens veterinärmyndighet.

24 §

Livsmedelssäkerhetsverket ska anmäla fall av sådan misstänkt eller konstaterad djursjukdom som utgör fara för människans hälsa till Institutet för hälsa och välfärd och i brådskande fall även till social- och hälsovårdsministeriet.

Institutet för hälsa och välfärd ska till Livsmedelssäkerhetsverket anmäla om en misstänkt eller konstaterad allvarlig zoonos som utgör fara för människornas hälsa.

40 a §

Institutet för hälsa och välfärd har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av en researrangör och den som äger, innehar

eller använder ett luftfartyg eller annat fartyg på begäran utan dröjsmål och ersättning få uppgifter om personbeteckning, namn, födelsedatum och kön samt kontaktuppgifter för den som varit passagerare på luftfartyget eller fartyget, om detta är nödvändigt för förhindrande av att en smittsam sjukdom som utgör ett allvarligt hot mot befolkningens hälsa sprids eller för skyddande av passagerarens egen hälsa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1043

**Statsrådets förordning
om forsknings- och innovationsrådet**

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs:

1 §

Forsknings- och innovationsrådet

För att behandla frågor som gäller inriktning, uppföljning, utvärdering och samordning av forsknings-, teknologi- och innovationspolitik har statsrådet och de enskilda ministerierna ett forsknings- och innovationsråd till sitt förfogande.

2 §

Rådets uppgifter

På rådet ankommer att:

- 1) följa den nationella och internationella utvecklingen inom forskning, teknologi och innovationsverksamhet;
- 2) göra lägesbedömningar och utvärdera utvecklingen inom ramen för sitt verksamhetsområde;
- 3) behandla centrala frågor som gäller utvecklingen av forsknings-, teknologi- och innovationspolitiken och de mänskliga resurser som förutsätts för detta samt bereda förslag och planer om detta för statsrådet;
- 4) preliminärt behandla frågor som gäller utvecklandet och inriktningen av offentlig forsknings- och innovationsfinansiering för statsrådet;

5) samordna statsrådets verksamhet på forsknings-, teknologi- och innovationspolitikens område; samt

6) utföra övriga uppgifter som statsrådet ger rådet.

3 §

Sammansättning

Rådet består av statsministern som är ordförande, undervisnings- respektive näringsministern som är vice ordförande samt finansministern och högst fyra andra ministrar, vilka förordnas av statsrådet. Ministerledamöterna ska förordnas så att de förvaltningsområden som är centrala med tanke på forskning och innovationsverksamhet företräds i rådet.

Förutom ministerledamöterna består rådet av tio andra ledamöter, som förordnas av statsrådet för riksdagens mandatperiod. Ledamöterna ska företräda en vid sakkunskap inom forskning och innovationsverksamhet, och därtill ska verksamhetsområdets finansierare samt de som utför och utnyttjar forskningen och utvecklingsarbetet vara företrädda i rådet.

Om en ledamot avgår under mandatperioden eller är oförmögen att fullgöra sitt uppdrag, förordnar undervisningsministeriet, ef-

ter att ha hört arbets- och näringsministeriet, en ny ledamot för den återstående mandatperioden.

4 §

Sektioner i rådet

För beredning av ärenden har rådet en vetenskaps- och utbildningssektion samt en teknologi- och innovationssektion. Rådet kan i ett av sig särskilt angett ärende överföra beslutträten på en sektion.

Ordförande för vetenskaps- och utbildningssektionen är undervisningsministern och för teknologi- och innovationssektionen näringsministern. Undervisningsministeriet förordnar dessutom en ledamot i vetenskaps- och utbildningssektionen och arbets- och näringsministeriet en ledamot i teknologi- och innovationssektionen. Dessa är vice ordförande i respektive sektion. Rådet förordnar de övriga ledamöterna i sektionerna inom sig.

För beredningen av ärenden kan rådet även tillsätta andra sektioner inom sig.

Rådet och dess sektioner kan höra permanenta eller tillfälliga sakkunniga.

5 §

Rådets verksamhet

Rådet och dess sektioner sammanträder på kallelse av ordförande eller, vid förfall för ordföranden, på kallelse av vice ordföranden.

Rådet är beslutfört när ordföranden eller en vice ordförande och minst sex andra ledamöter är närvarande. En sektion är beslutfört när minst hälften av ledamöterna, ordföranden eller vice ordföranden medräknad, är närvarande.

Ärendena avgörs med enkel röstmajoritet. Vid lika röstetal avgör ordförandens röst.

6 §

Sekretariat

Vid beredningen av ärenden finns det vid rådet ett sekretariat, som inom ramen för

statsbudgeten består av en generalsekreterare i huvudsyssla och minst två chefplanerare i huvudsyssla. Generalsekreteraren leder arbetet inom rådet. Generalsekreteraren utnämns av statsrådet, efter att rådet har hörts. Den chefplanerare som fungerar som sekreterare i vetenskaps- och utbildningssektionen utnämns av undervisningsministeriet och den chefplanerare som är sekreterare i teknologi- och innovationssektionen av arbets- och näringsministeriet, efter att rådet har hörts.

Behörighetsvillkor för generalsekreteraren är högre högskoleexamen, sådan förtrogenhet som förutsätts för uppgiften och i praktiken visad ledarförmåga. Behörighetsvillkor för chefplaneraren är högre högskoleexamen och sådan förtrogenhet som uppgiften förutsätter.

I beredningen av ärenden i rådet kan dessutom delta andra personer, som förordnas av respektive ministerium enligt rådets beslut.

Rådets kansliarbete sköts vid undervisningsministeriet.

7 §

Arvoden

Mötesarvoden som hänför sig till rådets verksamhet fastställs av undervisningsministeriet. Ersättning för resekostnader betalas enligt statens tjänstekollektivavtal.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning om vetenskaps- och teknologirådet av den 27 oktober 2005 (847/2005). Det vetenskaps- och teknologiråd som har tillsatts med stöd av den förordning som upphävs är verksamt som ett råd enligt denna förordning tills nya ledamöter förordnats efter nästa riksdagsval efter införandet av denna förordning.

När denna förordning träder i kraft fortsät-

3314

Nr 1043

ter vetenskaps- och teknologirådets sekretariat som i 6 § 1 mom. i denna förordning avsett sekretariat.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 2008

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Högskoleråd Juhani Hakkarainen

Nr 1044

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § i statsrådets förordning om fjärrortskoefficienter som används vid beräkning av social- och hälsovårdens statsandel**

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 30 november 2006 om fjärrortskoefficienter som används vid beräkning av social- och hälsovårdens statsandel (1052/2006) 1 § sådan den lyder i förordning 1391/2007, som följer

1 §

Fjärrortskoefficienter

Följande kommuners fjärrortskoefficient är 1,05:

Gustavs, Halsua, Heinävesi, Juuka, Kangasniemi, Kannonkoski, Karstula, Karvia, Keitele, Kesälahti, Kuhmoinen, Kuusamo, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lestijärvi, Lieksa, Merikarvia, Nurmes, Perho, Pihtipudas, Puumala, Pyhäjärvi, Rantasalmi, Ristijärvi, Siikalatva, Tervola, Utajärvi, Vesanto och Viitasaari.

Följande kommuners fjärrortskoefficient är 1,08:

Hyrnsalmi, Iломants, Kemijärvi, Kinnula, Kivijärvi, Kuhmo, Posio, Pudasjärvi, Pyhäntä, Rautavaara, Sodankylä, Suomussalmi, Vaala, Valtimo och Övertorneå.

Följande kommuners fjärrortskoefficient är 1,10:

Karlö.

Följande kommuners fjärrortskoefficient är 1,17:

Enare, Enontekis, Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Puolanka, Ranua, Salla, Savukoski, Taivalkoski och Utsjoki.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 18 december 2008

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Regeringsråd Anne Kumpula

Nr 1045

Statsrådets förordning om specialomsorgsdistrikt

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § i lagen av den 23 juni 1977 angående specialomsorger om utvecklingsstörda (1519/1977):

1 §

Landet är indelat i följande specialomsorgsdistrikt:

1) Helsingfors specialomsorgsdistrikt, som omfattar Helsingfors.

2) Nylands och Södra Tavastlands specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Artsjö, Asikkala, Askola, Borgnäs, Borgå, Esbo, Forssa, Grankulla, Hangö, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Humpila, Hyvinge, Hämeenkoski, Högfors, Ingå, Janakkala, Jockis, Karislojo, Kervo, Kyrkslätt, Kärkölä, Lahtis, Lapträsk, Liljendahl, Lojo, Loppi, Lovisa, Mäntsälä, Mörskom, Nastola, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Orimattila, Padasjoki, Pernå, Pukkila, Raseborg, Riihimäki, Sibbo, Sjundeå, Strömfors, Sysmä, Tammela, Tavastehus, Träskända, Tusby, Vanda, Vichtis, Ypäjä.

3) Egentliga Finlands specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Aura, Gustavs, Kimitoön, Koski Tl, Laitila, Loimaa, Lundo, Marttila, Masku, Mynämäki, Nousis, Nystad, Nädendal, Oripää, Pemar, Pyhäranta, Pöytyä, Reso, Rusko, S:t Karins, Sagu, Salo, Somero, Tarvasjoki, Tövsala, Vehmaa, Västaboland, Åbo.

4) Satakunta specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Björneborg, Eura, Euraåminne, Harjavalta, Honkajoki,

Huittinen, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kiikoinen, Kiukainen, Kjulo, Kumo, Lavia, Luvia, Nakkila, Norrmark, Påmark, Punkalaidun, Raumo, Sastmola, Siikainen, Säskylä, Ulvsby.

5) Pirkanmaa specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Akaa, Birkala, Ikalis, Juupajoki, Kangasala, Kihniö, Kuhmalahti, Kylmäkoski, Lempäälä, Mänttä-Vilppula, Nokia, Orivesi, Parkano, Pälkäne, Ruovesi, Sastamala, Tammerfors, Tavastkyro, Urjala, Valkeakoski, Vesilahti, Virdois, Ylöjärvi.

6) Savolax specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Enonkoski, Hartola, Hirvensalmi, Idensalmi, Jorois, Juankoski, Juva, Kaavi, Kangasniemi, Karttula, Keitele, Kerimäki, Kiuruvesi, Kuopio, Lapinlahti, Leppävirta, Maaninka, Mäntyharju, Nilsiä, Nyslott, Pertunmaa, Pieksämäki, Pielavesi, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautalampi, Rautavaara, Ristiina, S:t Michel, Siilinjärvi, Sonkajärvi, Sulkava, Suonenjoki, Tervo, Tuusniemi, Varkaus, Varpaisjärvi, Vesanto, Vieremä.

7) Kymmenedalens specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Fredrikshamn, Iitti, Kotka, Kouvola, Michikälä, Pyttis, Virolahti.

8) Södra Karelen specialomsorgsdistrikt,

som omfattar följande kommuner: Imatra, Lemi, Luumäki, Parikkala, Rautjärvi, Ruokolahti, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari, Villmanstrand, Ylämaa.

9) Mellersta Finlands specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Hankasalmi, Joutsa, Jyväskylä, Jämsä, Kannonkoski, Karstula, Keuruu, Kinnula, Kivijärvi, Konnevesi, Kuhmoinen, Kyyjärvi, Laukaa, Luhanka, Multia, Muurame, Petäjävesi, Pihtipudas, Saarijärvi, Toivakka, Uurainen, Viitasaari, Äänekoski.

10) Norra Karelens specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Heinävesi, Ilomants, Joensuu, Juuka, Kesälahti, Kitee, Kontiolahti, Lieksa, Liperi, Nurmes, Outokumpu, Polvijärvi, Rääkkylä, Tohmajärvi, Valtimo.

11) Södra Österbottens specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Alajärvi, Alavus, Bötom, Etseri, Evijärvi, Ilmajoki, Jakobstad, Jalasjärvi, Kaskö, Kauhajokki, Kauhava, Korsholm, Korsnäs, Kristinestad, Kuortane, Kurikka, Laihela, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lillkyro, Malax, Nykarleby, Närpes, Oravais, Pedersöre, Seinäjoki, Soini, Storkyro, Storå, Töysä, Vasa, Vimpeli, Vörå-Maxmo, Östermark.

12) Mellersta Österbottens specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Halsua, Himanka, Kannus, Karleby,

Kaustby, Kronoby, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Vetil.

13) Norra Österbottens specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Alavieska, Brahestad, Haapajärvi, Haapavesi, Haukipudas, Ii, Kalajoki, Karlö, Kempele, Kiiminki, Kuusamo, Käsämäki, Limingo, Lumijoki, Merijärvi, Muhos, Nivala, Oulainen, Oulunsalo, Pudasjärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Reisjärvi, Sievi, Siikajoki, Siikalatva, Taivalkoski, Tyrnävä, Uleåborg, Utajärvi, Vaala, Vihanti, Yli-Ii, Ylivieska.

14) Kajanalands specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Hyrynsalmi, Kajana, Kuhmo, Paltamo, Puolanka, Ristijärvi, Sotkamo, Suomussalmi.

15) Lapplands specialomsorgsdistrikt, som omfattar följande kommuner: Enare, Enontekis, Kemi, Kemijärvi, Keminmaa, Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Posio, Ranua, Rovaniemi, Salla, Savukoski, Simo, Sodankylä, Tervola, Torneå, Utsjoki, Övertorneå.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 24 augusti 1994 om specialomsorgsdistrikt (796/1994) jämte ändringar.

Helsingfors den 18 december 2008

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Äldre regeringssekreterare Anne-Marie Brisson

Nr 1046

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om uppgifter som ska lämnas till arbetslöshetsförsäkringsfonden i självriskpremieärenden**

Given i Helsingfors den 15 december 2008

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 24 e § 2 mom. i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetsförmåner (555/1998), sådant det lyder i lag 1352/2007:

1 §

Uppgifter som avses i 24 e § 1 mom. i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner är

1) arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter,

2) datumen för när anställningsförhållandet har inletts och avslutats, uppsägningsåret, arbetsgivarens namn och FO-nummer och den kontaktinformation som är tillgänglig,

3) i fråga om personer som får grunddagpenning, de perioder som inräknas i arbetsvillkoret och löneuppgifterna för motsvarande perioder,

4) den tidsperiod utan ersättning som enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa har påförts personen i fråga då tiden för arbetslöshetsdagpenning börjar och förvägrande av dagpenning på grund av ekonomisk förmån som erhållits av arbetsgivaren samt beloppet av den ekonomiska förmånen,

5) datumet för den första arbetslöshetspenning som betalats ut efter det att ett anställningsförhållande som har varat i tre år har upphört,

6) uppgift om att arbetstagaren efter att anställningsförhållandet upphört på nytt har uppfyllt det arbetsvillkor som avses i 5 kap. 3 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa i

en anställning hos en annan arbetsgivare än den som ursprungligen sade upp arbetstagaren,

7) i fråga om anställningsförhållanden som varat i mindre än tre år datumen då det anställningsförhållande som varat längst och som räknas in i arbetsvillkoret inletts och avslutats,

8) storleken av den inkomstrelaterade dagpenning som betalas till personen i fråga,

9) datumet för den första tilläggsdagen i fråga om den person som avses i 24 § 1 mom. 1 punkten,

10) det sammanlagda beloppet utbetalda arbetslöshetsförmåner i fråga om den person som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten för tiden före ålderspension eller innan personen fyllde 63 år.

2 §

Arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten ska till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna de uppgifter som avses i 1 § 1—5 punkten om den person som avses i 24 § 1 mom. i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner efter det att personen i fråga har ansökt om arbetslöshetsdagpenning och uppgifterna kan lämnas ut. Den uppgift som avses i 1 § 6 punkten ska lämnas om personen i

fråga innan han eller hon lämnat in en förhandsanmälan på nytt uppfyller arbetsvillkoret.

De uppgifter som avses i 1 § 7—9 punkten ska lämnas till arbetslöshetsförsäkringsfonden när den rätt till tilläggsdagrar som avses i 6 kap. 9 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inträder, och de uppgifter som

avses i 1 § 10 punkten ska lämnas när den person som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten fyller 63 år.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 15 december 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringsråd Esko Salo

Social- och hälsovårdsministeriets förordning om trafiksäkerhetsavgift för år 2009

Given i Helsingfors den 17 december 2008

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 18 a § trafikförsäkringslagen (279/1959), sådant detta lagrum lyder i lag 361/1993:

1 §

De försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) skall till Trafikförsäkringscentralen år 2009 betala den i 18 a § trafikförsäkringslagen avsedda trafiksäkerhetsavgift som uppgår till sammanlagt 7 223 000 euro. Försäkringsbolagens andelar av trafiksäkerhetsavgiften bestäms i proportion till deras premieinkomster av trafikförsäkringen i Finland år 2009.

2 §

Av trafiksäkerhetsavgiften redovisas till Trafikskyddet, som avses i förordningen om Trafikskyddet (843/1987), ett belopp av 5 600 000 euro och till Ålands landskapsstyrelse ett belopp av 39 000 euro för främjande av trafiksäkerheten. Det återstående beloppet 1 584 000 euro är avsett för Trafikförsäkringscentralen för främjande av trafiksäkerheten.

3 §

Varje försäkringsbolag skall till Trafikförsäkringscentralen kvartalsvis betala förskott på sin i 1 § avsedda betalningsandel. Detta förskott bestäms på basis av den premieinkomst som bolaget har uppskattat på ett tillförlitligt sätt. Det första förskottet skall betalas senast den 15 januari, det andra förskottet

senast den 10 april, det tredje förskottet senast den 10 juli och det fjärde förskottet senast den 10 oktober.

Skillnaden mellan förskotten och den slutliga betalningsandelen på basis av premieinkomsterna enligt bokslutet för 2009 beaktas i samband med betalningen av det tredje förskottet år 2010.

Trafikförsäkringscentralen skall till Trafikskyddet och till Ålands landskapsstyrelse redovisa deras andelar av trafiksäkerhetsavgifterna inom två dygn från respektive förfallo-dag enligt 1 mom.

4 §

Trafikförsäkringscentralen skall senast den 31 mars 2010 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om de erlagda trafiksäkerhetsavgifterna år 2009 samt om hur Trafikförsäkringscentralen har använt sin andel av avgiften för att främja trafiksäkerheten.

Ålands landskapsförvaltning skall senast den 31 mars 2010 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om hur den har använt sin andel av avgiften år 2009 för att främja trafiksäkerheten.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Denna förordning tillämpas för uppbörden av trafiksäkerhetsavgiften för år 2009.

Helsingfors den 17 december 2008

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Övermatematiker Pertti Pulkkinen

Nr 1048

Miljöministeriets förordning**om avgifter för vissa prestationer som hänför sig till Forststyrelsens offentliga förvaltningsavgifter**

Given i Helsingfors den 17 december 2008

I enlighet med miljöministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan denna paragraf lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om avgifter för de av Forststyrelsens offentliga förvaltningsavgifter som hör till miljöministeriets förvaltningsområde.

2 §

Offentligrättsliga prestationer som bestäms enligt självkostnadsvärdet

För följande offentligrättsliga prestationer tas en fast avgift ut som motsvarar prestationernas genomsnittliga självkostnadsvärde:

1) Följande beslut och tillstånd som på ansökan meddelats med stöd av förordningar om inrättande av skyddsområden som utfärdats med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) eller den tidigare lagen om naturskydd (71/1923):

a) tillstånd för geologisk forskning eller malmletning 200 euro,

b) tillstånd för byggande och underhåll av vägar, farleder, byggnader eller konstruktioner 150 euro,

c) andra beslut eller tillstånd som ges på ansökan 80 euro.

Avgiftsfria är dock tillstånd som beviljats eller beslut som meddelats för vetenskapligt eller för undervisningssyfte eller för reducering av en art som förökat sig i skadlig omfattning.

2) Offentligrättsliga beslut anknyter till terrängtrafik

a) personligt tillstånd för körning i snösko-

terspår 9 euro/dygn, 20 euro/vecka eller 34 euro/snöskotersäsong,

b) tillstånd per familj för körning i snöskoterspår 34 euro/familj/snöskotersäsong,

c) sådant beslut om områdesvisa kvoter för terrängtrafik som avses i 9 § 2 mom. i lagen om Forststyrelsen (1378/2004) och som meddelas för ändringssökande 50 euro, och

d) skriftligt beslut som meddelas separat för ändringssökande när det gäller tillstånd för terrängtrafik 10 euro.

Avgiften för tillstånd som meddelats med elektroniska kommunikationsmedel (mobiltillstånd) är följande:

e) personligt tillstånd för körning i snöskoterspår 8,95 euro + mobilsamtalsavgift (msa)/dygn, 19,96 euro + msa/vecka eller 33,99 euro + msa/snöskotersäsong,

3 §

Prestationer som prissätts på företagsekonomiska grunder

Följande av Forststyrelsens avgiftsbelagda prestationer som hänför sig till offentliga förvaltningsavgifter prissätts på företagsekonomiska grunder:

1) tillstånd för terrängtrafik utanför snöskoterspår, tillstånd för terrängtrafik sommartid samt företagare- och gruppstillstånd,

2) övernattning av reserveringsstuga samt användning av uthyrningsstuga eller uthyrningskåta,

3) utarrendering av mark- och vattenområden samt uthyrning av byggnader och konstruktioner och annan överlåtelse av bruksrättigheter,

4) uthyrning av bostadslägenheter och affärslokaler samt annan användning av lokaler, mötesutrymmen och auditorier,

5) försäljning av virke som kommer från åtgärder för återställande av och skötselåtgärder i naturskyddsområden och andra skyddsobjekt,

6) guidningstjänster och guidningsprodukter,

7) tjänster och produkter som har producerats för att främja miljöfostran och naturvägledning,

8) sakkunnig- och planeringstjänster,

9) överlåtelse av data och direktanvändning av datasystem,

10) publikationer, tidningar, upptagningar och andra motsvarande prestationer,

11) kopior, och

12) andra motsvarande tjänster och prestationer.

På företagsekonomiska grunder prissätts även andra prestationer som hänför sig till offentliga förvaltningsuppgifter enligt 4 § 2 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten, om också någon annan utför dem eller jämförbara prestationer mot avgift eller om deras utförande hänför sig till mottagarens ekonomiska verksamhet, även om prestationerna inte särskilt nämnts i förteckning i 1 mom.

4 §

Övriga avgiftsbelagda prestationer

Forststyrelsen beslutar om avgifter som tas ut för framtagande av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt för utlämnande av kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. i samma lag med beaktande av vad som föreskrivs i nämnda paragraf.

Given i Helsingfors den 17 december 2008

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

5 §

Dröjsmålränta

Om en avgift som har fastställts med stöd av 3 § inte har betalats i förfallodagen, får en årlig dröjsmålränta tas ut från förfallodagen. Vid betalningsdröjsmål ska gäldenären på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålränta som gäller vid tidpunkten i fråga och som är högst sju procentenheter högre än den fastställda referensränta som Finlands Bank publicerats i författningssamlingen.

6 §

Övriga bestämmelser

Om behandlingen av ett ärende förfaller på grund av att ansökan dras tillbaka eller av någon annan orsak som beror på sökanden, tas för behandlingen av ärendet ut den del av avgiften som motsvarar det arbete som avförts.

Från avgiften för beslut i ett ärende som på grund av ändringssökande återförvisats för ny behandling avdras det belopp som tidigare har tagits ut för ett beslut i samma ärende.

För jakande och nekande beslut tas ut en lika stor avgift.

Avgift tas även ut för ett beslut som inte används.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till utgången av 2011.

Om en prestation gäller ett ärende som inlets före denna förordnings ikraftträdande, tas avgift för prestationen ut enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Ekonomidirektör *Oili Hintsala*

Nr 1049

**Social- och hälsovårdministeriets förordning
om avgiftsbelagda prestationer vid Institutet för hälsa och välfärd**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan denna paragraf lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om avgiftsbelagda prestationer vid Institutet för hälsa och välfärd, nedan *institutet*, och om grunderna för dessa prestationer.

2 §

Offentligrättsliga prestationer

Offentligrättsliga prestationer enligt 6 § 2 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för vilka fasta avgifter som motsvarar självkostnadsvärdet tas ut är beslut i angelägenheter som gäller undersökningstillstånd. Avgiften är följande:

- 1) för beslut om undersökningstillstånd i anslutning till lärdomsprov 75 euro, och
- 2) för övriga beslut om undersökningstillstånd 200 euro.

3 §

Prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder

De övriga prestationer som avses i 7 § 1 mom. i lagen om grunderna för avgifter till

staten och som institutet prissätter enligt företagsekonomiska grunder är, om inte något annat följer av lag eller förordning, följande:

1) prestationer som utförts på uppdrag eller på beställning av någon och som gäller

- utlåtanden,
- laboratorieanalyser och laboratorieundersökningar samt motsvarande prestationer,
- utredningar och undersökningar, samt
- utbildning och konsultation; sådan utbildning och konsultation som avses i 6 § i lagen om Institutet för hälsa och välfärd (668/2008) är dock avgiftsfri,

2) överlåtelse av nyttjanderätten när det gäller immateriella rättigheter som innehas av institutet,

3) tidningar, publikationer och förlagstjänster som är till salu,

4) andra fotokopior än sådana som avses i 4 § och andra avskrifter,

5) sändning och postning av publikationer och annat material, om detta inte ingår i priset på dem, samt

6) användning av lokaler och utrustning som innehas av institutet samt ämbetsverks- och kontorstjänster för utomstående.

De övriga prestationer som avses i 7 § 2 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten och som institutet har faktisk ensamrätt att utföra och i fråga om vilka avgiften kan

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1049

bestämmas så att den motsvarar produktens självkostnadsvärde är statistik, kodsystem och dataprodukter som tas fram på beställning av någon samt omfattande informationstjänster.

Vad som föreskrivs ovan i 1 mom. 6 punkten gäller inte lokaler, utrustning och förnödenheter som de forskare och praktikanter som avses i 7 § i statsrådets förordning om Institutet för hälsa och välfärd (675/2008) får använda.

4 §

Prissättning av prestationer enligt offentlighetslagen

Institutet beslutar om avgifter för att ta fram uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och för att utlämna uppgift som kopia eller utskrift enligt 34 § 3 mom. i samma lag. När storleken på avgiften bestäms ska det som föreskrivs i nämnda paragraf beaktas.

Helsingfors den 19 december 2008

Omsorgsminister *Paula Risikko*

5 §

Efterskänkande eller nedsättning av avgift

En avgift som bestäms i enlighet med 1—4 § kan efterskänkas eller tas ut till ett lägre belopp än självkostnadsvärdet, om det finns en orsak till detta som kan jämföras med de orsaker som anges 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till och med den 31 december 2010.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 28 juni 1993 om folkhälsoinstitutets avgiftsbelagda prestationer (579/1993) och social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 28 november 2001 om prestationer för vilka forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården uppbär avgift (1131/2001).

Regeringsråd Pekka Järvinen